

Instanța de fond: judecătoria Orhei (judecător: T. Troianovschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători: M. Anton, A. Panov, T. Pelin)

## **CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE**

### **Î N C H E I E R E**

#### **Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ**

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte, judecător

Svetlana Novac

Judecători:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ludmila Morari împotriva deciziei din data de 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, adoptate în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎM „Doicimoldor” SRL împotriva lui Morari Ludmila și Cijevschi Irina privind încasarea prejudiciului material,

#### **c o n s t a t ă :**

Î.M „Doicimoldor” S.R.L în calitate de reclamant s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Morari Ludmila și Cijevschi Irina privind încasarea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii Î.M „Doicimoldor” S.R.L a indicat că pîrîtele Morari Ludmila și Cijevschi Irina sunt angajate în funcție de vânzătoare la magazinul „Decor-1”, ce aparține Î.M „Doicimoldor” S.R.L. Respectiv, între angajator și salariate la data de 12 iunie 2008 au fost încheiate contracte colective de răspundere materială.

Mai indică reclamantul că în rezultatul efectuării inventarierii din data de 29 iunie 2009 s-a constatat un neajuns în sumă de 90671,61 lei. Pe parcursul examinării pricinii la data de 26 decembrie 2011 Î.M „Doicimoldor” S.R.L a depus mai multe cereri de modificare a pretențiilor, ca final solicitînd instanței de judecată încasarea în mod solidar din contul pîrîtelor Morari Ludmila și Cijevschi Irina în beneficiul Î.M „Doicimoldor” S.R.L a prejudiciului cauzat în sumă de 90671,61 lei, a dobînzii de întîrziere în cuantum de 27280,95 lei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în sumă de 1360 lei.

Prin hotărârea din 20 martie 2012 a Judecătoriei Orhei acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul pîrîtelor Morari Ludmila și Cijevschi Irina în beneficiul Î.M „Doicimoldor” S.R.L a prejudiciului cauzat prin neajunsuri a câte 1/2 cotă-parte fiecare din suma de 90672 lei și a cheltuielilor judiciare - taxa de stat în sumă de 1360 lei. În rest pretențiile au fost respinse.

Prin decizia din data de 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Morari Ludmila cu menținerea hotărârii din 20 martie 2012 a judecătorei Orhei.

La data de 11 august 2014 avocatul recurentei Morari Ludmila – Sergiu Brînză a depus recurs împotriva deciziei din data de 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanța de apel a aplicat eronat normele dreptului procedural și material, examinînd superficial și neprofesional cauza civilă, adoptînd o soluție vădit contrar legii prin care recurente i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și îngădit accesul la justiție.

Mai indică avocatul recurente că cu decizia instanței de apel a făcut cunoștință abia la data de 11 iunie 2014 cînd a înaintat o cerere și a primit copia deciziei în cancelaria judecătorei Orhei, prin ce solicită să se rețină faptul înaintării recursului în interiorul termenului legal.

Analizînd modul în care avocatul recurente și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul avocatului recurente privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material și procedural, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Totodată colegiul constată că recursul depus de către avocatul recurente conține expunerea Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție și a prevederilor Codului de Procedură Civilă, fără a indica vreun temei în baza căruia se solicită casarea hotărârilor judecătorești.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul recurentei Morari Ludmila – Sergiu Brînză, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul recurentei Morari Ludmila – Sergiu Brînză împotriva deciziei din data de 06 februarie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală